

HERMAN J BERGE
665, rue de Neudorf
L-2220-Luxembourg
Luxembourg

Phone : +352 43 12 65
Fax : +352 26 43 12 11

Tilsynsutvalget for dommere
Domstoladministrasjonen
7485 Trondheim

Luxembourg 10. oktober 2011

Att : Rette vedkommende
Ad : Klage mot lagdommer Bjørn Engstrøm
Saksnr :
Deres Referanser : 08-127677 Borgarting
Vår Referanse :
Oversendelse : Fax og brev
Deres faks nr : +47 73 56 70 01
Antall sider : 16
Vedlegg : 3 (8 s)
Kopi :

---

1. DOMSTOLENES UAVHENGIGHET

Det er stor enighet om at grunnforutsetningen omkring domstolenes uavhengighet er upartiskhet, integritet og frihet fra innblanding.

"Domstolens uavhengighet er ikke en privat rett som dommerne har, men er derimot grunnlaget for juridisk upartiskhet, dette til fordel for allmennheten. Det er en grunnstein i vårt styresett i et demokratisk samfunn og et vern av borgernes frihet og rettigheter beskyttet av den rettssikkerhet som loven gir."¹

For at domstolenes avgjørelser skal kunne respekteres og adlydes, må domstolene være upartiske. For å være upartiske, må domstolene være uavhengige. For å være uavhengig, må domstolene være fri for forstyrrelser, påvirkning eller press.² For *det*, må domstolene ikke bare være atskilt fra andre grener av staten eller hvilket som helst annet organ, de må også kunne garantere at dommerne vil adlyde loven og bare loven, dette ved å erklære sin uavhengighet i form av en dommerforsikring.³

Uavhengighet i domstolene er ikke bare et spørsmål om riktige eksterne og operative ordninger. Det er også et spørsmål om uavhengige og upartiske avgjørelser ved hver

---

¹ Den første delen av denne deklarasjonen har blitt adoptert av mange stater rundt om i verden, bl.a. Skottland, Malaysia, Lesotho, Canada etc.

² http://www.scotland-judiciary.org.uk/Upload/Documents/JudicialIndependence_2.pdf side 2

³ Det å avgi dommerforsikring er hva som utgjør en uavhengig dommer, og i sin tur, en uavhengig domstol. Videre så gir dommerforsikringen brukeren av domstolen en garanti for dommerens habilitet/upartiskhet, noe som gjenspeiles gjennom den (norske) dommerens edsavleggelse hvor han høytidelig lover at han "...hverken av hat eller vennskap, hverken for gunst eller gave eller av annen årsak vike fra rett og rettferdighet." En nektelse av å avgi dommerforsikring betyr ikke bare at vedkommende ikke er formelt kvalifisert som dommer (i tillegg til tapet/forspillelsen av hans/hennes mandat som dommer), men også at vedkommende, etter å ha foretatt en grundig vurdering av anmodningen, har funnet at han ikke vil binde seg opp til en slik ed idet han/hun – senere – kan ende opp i en situasjon hvor han/hun kunne finne det passende eller nødvendig å favorisere en part, motta en gave fra en part, eller av noen annen grunn vike fra rett og rettferdighet. Ved å nekte å avgi dommerforsikringen, har personen diskvalifisert seg fra noensinne å kunne bli oppnevnt og ta sete som dommer.

enkelt dommer. Dommerens oppgave er å anvende loven slik han eller hun forstår den uten frykt eller velvilje og uten hensyn til om vedtaket er populært eller ikke (sistnevnte er åpenbart ikke mulig å garantere i de tilfeller hvor "dommeren" har nektet å avgi dommerforsikring, en dommerforsikring som nettopp gir denne garantien). Dette er en hjørnestein i rettsstatens konstruksjon. Dommere, individuelt og kollektivt, skal beskytte, oppmuntre og forsvare domstolenes uavhengighet (men en aksept av en "dommers" nektelse av å avgi den obligatoriske dommerforsikring, slik tilfellet er i Norge, er et direkte angrep mot - og bidrar sterkt til en forringelse av det nevnte prinsipp som FN er satt til å beskytte). Domstolenes uavhengighet innebærer at dommere ikke er utsatt for press og innflytelse, og står fritt til å fatte gode beslutninger kun basert på fakta og jus.⁴ Denne betydningen av domstolenes uavhengighet ville være tom dersom den gitte stat tillater personer - som har nektet å erklære sin uavhengighet i form av dommerforsikring - å ta sete som dommere.

Idet man avgir dommerforsikringen, har dommeren erkjent at han/hun er primært ansvarlig overfor den loven som han/hun skal administrere. Motsatte; ved å nekte å avlegge dommerforsikringen, har personen erklært at han/hun ikke er ansvarlig overfor loven, og at han/hun er fri til å handle som han/hun måtte ønske.

I sin resolusjon 2006/23 om Styrking av Grunnleggende Prinsipper omkring dommernes etiske oppførsel, vedtatt av FN's Generalforsamling, erklærer FN sin sterke overbevisning og tro på at "*korrupsjon av medlemmer av rettsvesenet undergraver rettsstaten og påvirker allmennhetens tillit til rettsystemet, og at integritet, uavhengighet og upartiskhet innenfor rettsvesenet er avgjørende forutsetninger for en effektiv beskyttelse av menneskerettighetene og økonomisk utvikling*", hvilket medfører at Generalforsamlingen helt klart erkjenner problemet med korrupsjon i rettsvesenet og betydningen av en genuint uavhengig domstol.

Senere hen - i forbindelse med styrking av domstolenes integritet - har FN uttrykt at *ett* alvorlig hinder for suksess for enhver antikorrupsjon strategi er et korrupt rettsvesen. Et etisk kompromittert rettsvesen betyr, fremhever FN, at de juridiske og institusjonelle mekanismer som var utviklet for å bekjempe korrupsjon - uansett hvor godt målrettet, effektive og oppriktige de måtte være - forblir ubrukelige. Beklageligvis, avslutter FN, fremkommer det - jevnt og også stadig oftere - bevis på utbredt korrupsjon i domstolene i mange deler av verden.

For å møte problemet, foretar FN en rekke tilnærminger. FN undersøker korrupsjon i domstolene i detalj, og søker gjennom dette å identifisere hvilke muligheter som finnes for å kunne ta fatt på oppgaven, i høyere så vel som i lavere nivåer av domstolssystemet.

Målene for å styrke rettslig integritet er å:

- Formulere begrepet *juridiske integritet* og å utvikle en metodikk for å innføre dette konseptet uten at prinsippet om rettslige uavhengighet settes på spill;
- Legge til rette for et trygt og produktivt læringsmiljø for reformvennlige domstolledere rundt om i verden;
- Øke bevissthet om integritet i domstolene og å utvikle, veilede og overvåke prosjekter omkring *teknisk assistanse* som er rettet mot det å styrke rettsvesenets integritet og kapasitet.

I nært samarbeid med Transparency International (TI), det britiske Departement for internasjonal utvikling (DFID) og FNs spesialrapportør for domstolenes og advokatenes

---

⁴ http://www.scotland-judiciary.org.uk/Upload/Documents/JudicialIndependence_2.pdf side 3

uavhengighet, avholdt FN's antikorrupsjonsenhet fire møter med domstolsledere fra både "common law-land" og "Civil law-land", og støttet disse i arbeidet med å identifisere og anvende "beste praksis" i styrking av domstolenes integritet og kapasitet.

Utkommet av denne prosessen inkluderer en modell for en handlingsplan for juridiske reformer, en metode for vurdering av integritet og kapasitet innen justissektoren, samt de universelle Bangalore prinsippene omkring etikk i domstolene, og som ble overlevert til FNs menneskerettighetskomité på dets 59nde sesjon i 2003.

Bangalore Prinsippene om etiske regler for domstolene, Verdi 1, Uavhengighet, sier at:

"Domstolenes uavhengighet er en forutsetning for rettsstaten og en grunnleggende garanti for en rettferdig rettergang. En dommer skal derfor opprettholde/forsvare og eksemplifisere domstolenes uavhengighet både i dens individuelle såvel som dens institusjonelle aspekter."

Videre heter det i de nevnte prinsippene avsnitt 1.6. at:

"En dommer skal vise og fremme høy standard for etisk oppførsel, dette for å styrke tilliten til domstolene hvilket i sin tur er grunnleggende for opprettholdelsen av domstolenes uavhengighet."

Ved å nekte å avgi dommerforsikring, og dermed i det stille erklære at han/hun ikke vil adlyde loven som han/hun er satt til å forvalte, har vedkommende åpenlyst demonstrert sin forakt for loven, og vil med denne handling - dersom vedkommende tillates å ta plass som dommer - definitivt rive ned det som måtte være igjen av tilliten til rettsvesenet.

Bangalore Prinsippene, Verdi 4, sømmelighet / anstendighet, avsnitt 4.2, sier at:

"Som gjenstand for konstant offentlig gransking, må en dommer akseptere personlige restriksjoner som kan bli sett på som tyngende av den vanlige borger. Han skal akseptere dette frivillig. Særlig skal en dommer oppføre seg på en måte som er overensstemmende med domstolens verdighet."

Ved å nekte å avgi dommerforsikring har vedkommende vist at han/hun ikke vil akseptere noen begrensninger på hans/hennes "bevegelsesfrihet" som dommer. Slik oppførsel er selvsagt ikke forenlig med verdigheten til noen domstol.

Under det samme prinsippet, avsnitt 4.14 står det at:

"En dommer og medlemmer av dommerens familie, skal verken be om, eller akseptere noen gave, arv, lån eller fordel i forhold til noe som er utført eller skal utføres, eller som blir unnlatt utført av dommeren i forbindelse med utførelsen av rettslige plikter"

En person som nekter å avgi den obligatoriske dommerforsikringen, har ved denne handlingen erklært at han/hun ikke vil adlyde dette prinsippet og har dermed tapt sitt mandat som dommer. Av åpenbare grunner vil ingen noensinne ha tillit til en person som så klart har uttalt at han/hun ikke vil adlyde loven, derav bør disse personene holdes borte fra domstolene og fra enhver annen virksomhet som omfatter vurdering av andres rettigheter og plikter.

I FNs grunnleggende prinsipper om Domstolenes uavhengighet⁵ er det uttalt at:

---

⁵ General Assembly resolutions 40/32 of 29 November 1985 and 40/146 of 13 December 1985

"...Den universelle menneskerettighetserklæringen verner spesielt om prinsippene om ... retten til en rettferdig og offentlig rettergang ved en kompetent, uavhengig og upartisk domstol opprettet ved lov."

"...Den internasjonale konvensjon ... om sivile og politiske rettigheter ... garanterer utøvelsen av disse rettighetene."

"...Det eksisterer fortsatt et gap mellom visjonen bak disse prinsippene og den faktiske situasjonen."

Gjennom den sistnevnte av de tre erklæringer innrømmer FN at medlemsstatene fortsatt ikke innfrir sine avtaler og forpliktelser overfor FN, hvilket forholdene i Norge er et godt eksempel på.

De grunnleggende prinsippene nedfelt i denne resolusjonen, har blitt formulert av Generalforsamlingen for å bistå medlemsstatene i deres oppgave å sikre og fremme domstolenes uavhengighet. Blant annet er det uttalt at:

"Domstolenes uavhengighet skal være garantert av staten og nedfelt i grunnloven eller i landets alminnelige lovverk. Det er alle regjeringsorganers og andre statlige institusjoners plikt å respektere og iaktta domstolenes uavhengighet."

Ved å tillate personer, som har nektet å avgi den obligatoriske dommerforsikring, å ta sete som dommere, har førstelagmann i Borgarting lagmannsrett, Ola Dahl, direkte motarbeidet⁶ FNs anbefalinger og traktater, særlig SP artikkel 14,⁷ og verdenserklæringen om menneskerettighetene, artikkel 10. La meg her minne om at Norge har underskrevet og ratifisert SP og relevante protokoller og har derfor fritt og formelt lovet å innfri og respektere den nevnte konvensjon, dens protokoller og forpliktelser.

Ola Dahls handling fremstår i så måte som en klar og tydelig forakt for dette regelverk, hvilket gjenspeiles i det faktum at en lang rekke dommere i Borgarting lagmannsrett ikke har signert verken dommerforsikring eller embetsed.

"Det er en vanlig oppfatning at uavhengige domstoler er den sterkeste garantien for å opprettholde rettssikkerheten og beskyttelsen av menneskerettigheten."⁸

Hvordan har det seg da at Borgarting lagmannsrett - gjennom sin leders erklæringer av 21. og 22. september - fritt og uten noen motforestillinger fra verken regjering, storting eller Domstoladministrasjonen har kunnet gjøre det klinkende klart at verken SP eller verdenserklæringen om menneskerettighetene vil bli innfridd eller respektert i hans domstol?

Som Murati helt korrekt uttrykker:

"Rettighetene til menneskene, administrert av FN, ville være uten verdi dersom det ikke fantes et rettslig system som aktivt kunne beskytte deres rettigheter."

⁶ Se Ola Dahls brev av 21. og 22. september 2010 til meg vedlagt her som **Bilag nr. 1a og 1b**.

⁷ FNs internasjonale konvensjon om sivile og politiske rettigheter.

⁸ The Independence of the Judiciary and Its Role in the Protection of Human Rights under UN Administration Using the Case of Kosovo, by Gjylbehare Murati, Ph.D Candidate at the University of Gent (Belgium), Senior Investigating Lawyer, Ombudsperson Institution in Kosovo. See also THE RULE OF LAW AND THE INDEPENDENCE OF THE JUDICIARY, by Daniel C. Préfontaine, Q.C. & Joanne Lee, Paper prepared for WORLD CONFERENCE ON THE UNIVERSAL DECLARATION OF HUMAN RIGHTS MONTREAL, DECEMBER 7, 8, & 9, 1998.

Dette er presis hvor vi er i dag, idet systemet – domstolene – som angivelig ble etablert for å beskytte borgernes rettigheter, faktisk ikke fungerer.

Den Internasjonale advokatforeningen adopterte i 1982 minimumsstandarder for dommernes uavhengighet, hvor det er angitt henholdsvis i punkt 40 og 45:

"En dommer skal alltid opptre på en slik måte at han bevarer verdigheten til kontoret, samt domstolenes upartiskhet og uavhengighet.

En dommer skal unngå enhver handling som kan føre til at spørsmål om partiskhet oppstår."

Igjen; ved å nekte å avgi den obligatoriske dommerforsikring - som i Norge lyder som følger:

"Jeg forsikrer at jeg samvittighetsfullt vil opfylle mine plikter som dommer – at jeg vil handle og dømme således som jeg efter loven og for min samvittighet kan forsvare, og hverken av hat eller vennskap, hverken for gunst eller gave eller av annen årsak vike fra rett og rettferdighet."

– opptre vedkommende på en måte som ikke vil bevare verdigheten ved hans kontor, ei heller domstolenes upartiskhet og uavhengighet, men som snarere vil føre til en rask nedbrytning av hva som måtte være igjen av grunnlaget for domstolenes uavhengighet.

En kan konkludere med at prinsippet om domstolenes uavhengighet er forståelig og logisk, og dets implikasjoner er absolutt nødvendig og rettferdig både overfor brukerne av domstolene så vel som overfor domstolene selv. Det er derfor ingen tvil om at en nektelse av å avgi den obligatoriske dommerforsikring diskvalifiserer, i seg selv, vedkommende fra noensinne å ta sete som dommer. Følgelig vil det å opptre som dommer, mens vedkommende samtidig mangler dommerforsikring, være en krenkelse av ovennevnte bestemmelser. Det er bl.a. Domstoladministrasjonen sitt ansvar – gjennom dets virksomhet – å beskytte, fremme og forsvare domstolenes uavhengighet, i enhver forstand.

2. BJØRN ENGSTRØM – manglende dommerforsikring

Ifølge Borgarting lagmannsretts kjennelse av 25. august 2011 har lagdommer Bjørn Engstrøm deltatt i behandlingen av sak nr. 08-127677.

Gjennom innsyn i Domstoladministrasjonens arkiver er det blitt avklart at lagdommer Engstrøm signerte sin dommerforsikring og embetsed 5. juni 2008. Etter en kontroll i Norsk Retstidende viser det seg at Engstrøm har utøvet dommerhandlinger siden senest 29. juni 2007, hvilket vil si at han i en periode på ett år har figurert som dommer og samtidig nektet å avgi den obligatoriske dommerforsikring. Engstrøm er følgelig ikke dommer, og jeg viser da til det som er sagt ovenfor.

I og med at Engstrøm utøvet dommerhandlinger, til tross for at han hadde nektet å avgi dommerforsikring og embetsed, vil hans daglige handlinger som "dommer" fremtre som en kontinuerlig embetsforbrytelse, jf straffelovens kapittel 11 og 33. Ved denne kontinuerlige straffbare handling har Engstrøm demonstrert at han er uegnet til å gjennomføre de plikter som følger et dommerembete, og følgelig utvilsomt kvalifiserer til suspensjon og avskjed. Det har i dette bildet ingen formildende betydning at Engstrøm etter hvert fant det passende å signere dommerforsikringen og embetseden.

3. BJØRN ENGSTRØM – unndragelse av prosessdokumenter

Følgende tekst er kopiert fra kjennelsen i ovennevnte sak:

"Lagmannsretten har ikke mottatt noen henvendelse eller annen informasjon om at de to ankende partene var lovlig forhindrede fra å møte."

På vegne av brødrene Lundquist sendte jeg inn prosesskrift i saken 24. august 2011. Dokumentet ble fakset inn samme dag, slik at forsendelsen skulle nå frem til førstelagmannen i tide og med den hensikt å forhindre ham i å foreta nye straffbare handlinger i saken, dog til ingen nytte. Prosesskriftet er vedlagt her som **Bilag nr. 2**.

I dette prosesskriftet reises habilitetsinnsigelse samtidig som det gjøres klart at saken ikke har vært under lovlig behandling i lagmannsretten, dette da forberedende "dommer", Mary-Ann Hedlund – i likhet med Bjørn Engstrøm – ikke er dommer. Det ble i prosesskriftet gjort helt klart at saksbehandlingen i sin helhet ikke er lovlig, og at det følgelig ikke er foretatt noe lovlig innkalling til rettsmøte. Disse opplysningene har Bjørn Engstrøm holdt skjult og bevisst unndratt rettslig behandling. Engstrøm skal derfor – i tillegg til å måtte møte strengeste reaksjon fra Tilsynsutvalget – etterforskes og straffes for prosessbedrageri.

Engstrøms handlinger strider mot både strl § 110 og alminnelige etiske regler for dommere, og man kan trygt slå fast at Engstrøm igjen har demonstrert at han åpenbart er uegnet til å gjennomføre de plikter som følger et dommerembete, hvilket kvalifiserer til suspensjon og avskjed.

4. BJØRN ENGSTRØM – manglende signatur på rettsavgjørelser

DI § 160 som lyder:

"Det, som skal forkyndes, maa foreligge skriftlig. Det maa være underskrevet og datert..."

Som en ser fremgår det av DI § 160, første ledd, at det som skal forkynnes skal foreligge skriftlig, i undertegnet stand og være datert. En avgjørelse som ikke er signert kan følgelig ikke forkynnes.

Avgjørelsen av 25. august 2011 er ikke signert, dette i strid med tvl § 19-4, annet ledd, jf første ledd – jeg vedlegger her, som **Bilag nr. 3**, første og siste side av kjennelsen som bevis – og er følgelig ikke lovlig forkynt. Kjennelsen vil, alene av denne grunn, aldri kunne oppnå rettskraft overfor Lundquist.

Engstrøms handlinger strider mot enkel og forståelig lovtekst, og igjen har Engstrøm demonstrert at han er uegnet til å gjennomføre de plikter som følger et dommerembete, hvilket kvalifiserer til suspensjon og avskjed.

5. DOMSTOLADMINISTRASJONENS MISNØYE MED KLAGER MOT DOMMERE

Kort tid etter Domstoladministrasjonens og tilsynsutvalgets opprettelse i november 2002, ble det avdekket at tilsynsutvalgets hovedoppgave var å beskytte dommerne og dekke over deres rettsstridige og/eller straffbare handlinger, hvilket etterfølgende rettspraksis har bekreftet. Hovedbegrunnelsen i tilsynsutvalgets avvisningsavgjørelser mot klager på dommerer skulle lyde som følger:

"Klagen synes å gjelde misnøye med rettsavgjørelser...Klagen vurderes på dette grunnlag avvist."

Selv om det fremdeles ikke er blitt avklart hvorvidt beslutningen om denne rettsstridige *first-approach praksis* faktisk ble besluttet av regjeringen, er det like fullt på det rene at tilsynsutvalget benytter seg av en begrunnelse som ikke har hjemmel i lov.

Mot denne bakgrunn skal tilsynsutvalget ta hensyn til følgende under behandling av klagen:

Det er ikke fattet noen rettsavgjørelse av Engstrøm som kan angripes med rettsmidler. Klagen mot Engstrøm gjelder uansett ikke misnøye med noen rettsavgjørelse. Lundquists klage skal følgelig ikke oppfattes som et angrep på noen avgjørelse som Engstrøm eller andre måtte ha medvirket i. Tvert imot dokumenteres det fra vår side at Engstrøm under sin virksomhet har krenket en rekke lover, deriblant strl § 110, strl § 270 (prosessbedrag), dl § 55, tredje ledd og dl § 236, første ledd. Engstrøms opptreden som "dommer" i Borgarting lagmannsrett er både straffbetingende så vel som erstatningsbetingende. Hans praksis – altså hans daglige virke, herunder hans kontinuerlige overtredelse av straffelovens kapittel 11 og 33 (embetsforbrytelser) – er ikke gjenstand for anke.

I herværende sak vil det være både straffbetingende så vel som erstatningsbetingende av tilsynsutvalget å benytte dets standardiserte avvisningsbegrunnelse. Problemet belyses bedre ved å sammenligne Engstrøms handlinger med de tilfeller hvor det er blitt avklart at dommeren er korrump, drikkelig, avhengig av rusmidler, eller har en mental lidelse som svekker eller helt ut hindrer vedkommende i sin uavhengige dømmende virksomhet. Som tilsynsutvalget bør forstå kan det ikke ankes over slike forhold, like lite som det kan ankes over at Engstrøm i over ett år nektet å signere sin dommerforsikring og embetsed, og dermed har diskvalifisert seg fra noen gang å ta sete som dommer, eller at han nekter å signere på avgjørelser han medvirker i, eller at han tillater andre "dommere" å kopiere⁹ hans rettsavgjørelser og følgelig medvirker til at brukerne av domstolen blir villedet til å tro at det er fattet en uavhengig avgjørelse, eller at han unndrar prosessdokumenter fra domstolsbehandling, etc. Selv om det ville vært mulig å anke over disse forholdene, er det ikke dermed sagt at en opphevelse av hans avgjørelse ville ha ført til en stopp av hans rettsstridige virksomhet eller på annen måte ville ha endret hans etiske kompass. Her er det at dl § 236, første ledd, skal komme til anvendelse, og er ment å finne sin virkning.

Det eksisterer altså ikke rettsmidler i norsk prosessrett mot de forhold som er nevnt ovenfor og som bekrefter at Engstrøm er uskikket som dommer. Tilsynsutvalget er forpliktet til å handle i tråd med norsk lov og internasjonale traktater og skal følgelig undersøke denne klage på bakgrunn av det som er nevnt i dette dokument.

For å gjøre det helt klart for tilsynsutvalgets saksbehandlere: Det er ikke en avgjørelse (eller dens innhold) det klages over, men derimot Bjørn Engstrøm og det forhold at Engstrøm har handlet og til daglig handler i strid med lov hvilket har påført Lundquist økonomisk tap. M.a.o. klages det over at Engstrøm 1) har overtrådt de plikter som dommerstillingen medfører og for øvrig 2) har optrådt i strid med god dommerskikk. Som nevnt finnes det ikke rettsmidler mot handlinger som er dekket av dl § 236, første ledd. I motsatt fall ville dl § 236, første ledd, ha vært overflødig.

Dersom tilsynsutvalget mot formodning vil fortsette å benytte seg av ovennevnte uhjemlede avvisningsbegrunnelse, varsles det her at saken og saksbehandler vil bli forfulgt med alle midler, sivilrettslig så vel som strafferettslig, nasjonalt så vel som internasjonalt.

6. BEGJÆRING OM TILSYNSUTVALGETS INTERVENSJON OG REAKSJON

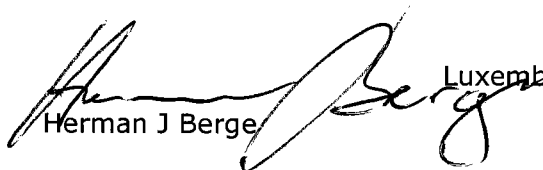
"Lagdommer" Bjørn Engstrøm har åpenbart ikke optrådt i samsvar med loven eller på en måte som inngir *alminnelig tillit og respekt*. Engstrøm har følgelig optrådt i strid med god dommerskikk og jeg krever, i lys av det som er nevnt ovenfor, at Tilsynsutvalget for dommere intervenserer, gransker saken og tildeler lagdommer Bjørn Engstrøm den aller strengeste reaksjon, jf dl § 236, første og annet ledd.

---

⁹ Se klagen mot Løvold, Evensen og Jensen av 10. oktober 2011.

Jeg ber DA om å bekrefte mottaket av denne klagen, samt å holde meg orientert om saksbehandlingen.

Med vennlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Herman J Berge', written in a cursive style.

Luxembourg 10. oktober 2011

Herman J Berge

MOTTATT

27 SEPT. 2010

Dok 22

Hermann J Berge
665 rue de Neudorf
L-2220 Luxembourg

Luxembourg

Deres referanse

Vår referanse

10-096823ASD-BORG/02

Dato

22.09.2010

Arild Lundquist m.fl. - Staten v/Landbruks- og matdepartementet

Jeg er kjent med at du i brev 18.08.2010 har bedt førstelagmannen om "å fjerne Anne Ellen Fossum fra Borgarting lagmannsrett, samt å tildele saken til en person som har avgitt embetsed og dommerforsikring på lovlig måte". Det er ikke grunnlag for noe slikt initiativ fra min side.

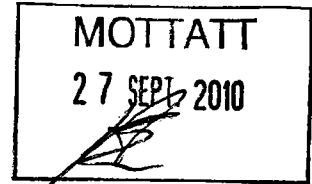
Med hilsen

Ola Dahl
Førstelagmann

BILAG 16

BORGARTING LAGMANNSRETT

Dok 84

Herman J Berge
665 rue de Neudorf
L-2220 Luxembourg

Luxembourg

Deres referanse

Vår referanse

08-127677ASD-BORG/01

Dato

21.09.2010

Arild Lundquist m.fl. - Justis og Politidepartementet

Jeg er blitt kjent med at du i prosesskrift 18.08.2010 har bedt førstelagmannen om "å fjerne Mary-Ann Hedlund fra Borgarting lagmannsrett, samt å tildele saken til en person som har avgitt embetsed og dommerforsikring på lovlig måte". Det er ikke grunnlag for noe slikt initiativ fra min side.

Med hilsen

Ola Dahl
Førstelagmann

Postadresse
Postboks 8017 Dep, 0030 Oslo

Sentralbord
21 55 80 00

Saksbehandler
Stine Hansen

Bankgiro

Organisasjonsnummer

Kontoradresse
Keysers gate 13, Oslo

Telefaks
21 55 80 38

Telefon
21 55 80 78

Ekspedisjonstid
0800-1545 (1500)

Internett/E-post
<http://domstol.no/borgarting>
borgadm@domstol.no

BILAG 2.

Herman J Berge
665, rue de Neudorf
L-2220 Luxembourg
Luxembourg

Phone : +352 43 12 65
Fax : +352 26 43 12 11

PROSESSKRIFT

TIL

BORGARTING LAGMANNSRETT

Saksnummer : 08-127677ASD-BORG/01

Ankende parter : Arild og Terje Lundquist
Gudfjelløya
7898 Limingen
Norway

Prosessfullmektig : Herman J Berge
665 rue de Neudorf
L-2220 Luxembourg
Luxembourg

Ankemotpart I : Staten v / Det Kongelige Justis- og politidepartement
Postboks 8005 Dep
N-0030 Oslo
Norway

Prosessfullmektig : Regjeringsadvokaten v / advokat Ole Kristian Rigland
Postboks 8012 Dep
N-0030 Oslo
Norway

Ankemotpart II : Staten v / Landbruks- og matdepartementet
Postboks 8007 Dep
N-0030 Oslo
Norway

Prosessfullmektig : Regjeringsadvokaten v / advokat Christian H P Reusch
Postboks 8012 Dep
N-0030 Oslo
Norway

Saken gjelder : Erstatning. Anke. Nå; dommerforsikring.

* * *

1. MARY-ANN HEDLUND: MANGLENDE FORMELL KOMPETANSE - KONSEKVENSER

Saken er anket inn for Borgarting lagmannsrett. "Dommer" Hedlund har vært ansvarlig for behandlingen av anken. Hedlund har ikke avgitt dommerforsikring, jf dl § 60, ei heller har hun avgitt ed for Konstitusjonen og Kongen, jf grl § 21. Vi har protestert mot Hedlunds uvilje til å frigjøre seg fra staten en rekke ganger, både til domstolens leder så vel som til Stortinget, uten at innsigelsene engang er blitt tatt til behandling.

Konsekvensen av Hedlunds handlinger er at hun ikke har kompetanse til å behandle saker for noen domstol. Mer presist betyr dette at alle utsendte brev, avgjørelser, beslutninger m.v. som hun har stått ansvarlig for, er å anse som ugyldige (nulliteter), uten rettslig virkning.

Hedlund har berammet herværende sak (til 25. august 2011) og har for øvrig også begjært forkynt innkalling for mine klienter. Disse rettshandlingene er ugyldige av ovennevnte grunner, hvilket vi har gitt domstolens leder klar beskjed om, en rekke ganger.

Det fremgår av nye dokumenter i saken at Mary-Ann Hedlund fortsetter å opptre som om hun er en dommer. Bl.a. har hun forsøkt å presse og true meg til å avstå fra å bistå brødrene Lundquist, hvilket i seg selv er en straffbar handling, jf strl § 132 a.

Vi forholder oss naturlig nok ikke til henne – verken som dommer eller privatperson – og jeg viser da til det som er sagt i våre tidligere prosesskrift, deriblant prosesskrift av 1. oktober 2010 hvor jeg gjentar enkelte av hovedpunktene:

"For å gjøre det helt klart: Hedlund er i henhold til grl § 21 og dl § 60 ikke dommer, og vi forholder oss derfor til henne som en person som på rettsstridig og erstatningsbetingende vis foretar dommerhandlinger..."

Det er åpenbart uholdbart at en person (Hedlund) som har nektet å avgi forsikring og embetsed og som totalt nekter å forholde seg til problemet senere hen skal kunne så å si våkne til live og benytte en prosessfullmektigs saklig dokumenterte protest mot de alvorlige formelle mangler som er påvist, som et argument for å underbygge at vedkommende prosessfullmektig ikke er skikket. Hedlunds handling er åpenbart irrasjonell.

Endelig understreker jeg igjen at brevet av 22. september 2010 er forfattet og signert av en person som ikke er dommer. Følgelig står hennes handlinger utenfor de rammer som de alminnelige rettsmidler er ment å virke innenfor. Årsaken til at jeg likevel velger å kommentere Hedlunds handlinger ligger i bevisstgjøring av fremtidige erstatningssøksmål mot domstolen og vedkommende person, samt å underbygge bevisførselen i den anmeldelse som er sendt inn mot Hedlund, datert 22. september 2010."

Da staten, etter å ha blitt oppfordret¹ til å ta stilling til spørsmålet omkring Mary-Ann Hedlunds manglende dommerforsikring og embetsed, har forholdt seg passiv skal retten legge til grunn at staten er enig med oss i at Hedlund – som følge av manglende formell kompetanse – umiddelbart skal fjernes fra listen over dommere i Borgarting lagmannsrett.

Herværende sak står derved slik den gjorde på det tidspunkt den ble overlevert til Hedlund.

---

¹ Prosesskrift av 1. oktober 2010 i sak 08-127677.

Jeg har, som nevnt ovenfor, blitt gjort kjent med at Hedlund har forsøkt å forkynne innkalling til hovedforhandling i saken. Idet Hedlund ikke oppfyller lovens krav om hvilke vilkår som skal være oppfylt før hun kan ta sete som dommer, vil alle hennes handlinger anses å være nulliteter, således også den nevnte begjæring til politiet om å la forkynne innkalling til hovedforhandling.

Det er et faktum at Norge har signert og ratifisert Den europeiske menneskerettighetskonvensjon (ECHR), De forente nasjoners konvensjon om sivile og politiske rettigheter (ICCPR), samt De forente nasjoners valgfrie protokoll til konvensjonen om sivile og politiske rettigheter hvor sistnevnte protokoll gir FN's menneskerettighetskomité kompetanse til å prøve klager mot stater som påstås å ha krenket ICCPR.

ECHR art. 6 og ICCPR art. 14 sørger begge for å sikre at de borgerne som ønsker å få prøvet sine rettigheter, skal få dette utført av en uavhengig domstol. En rett/domstol hvor én eller flere av dommerne – uavhengig av grunn – har nektet å avgi dommerforsikring og/eller embetsed overfor Konstitusjonen og Kongen, er ikke å anse som en domstol i medhold av de to ovennevnte artikler. I tillegg vil en slik domstol, også etter norsk lov, være å anse som satt i strid med lov, jf. dl § 60 og grl § 21, annet pkt., hvilket automatisk medfører ugyldighet for alle dens handlinger.

Jeg kan ikke understreke tydelig nok hvor viktig det er at Borgarting lagmannsrett spesielt og Norge generelt nå tar opp til behandling våre innsigelser mot at Lundquists rettigheter blir behandlet av personer som bevisst og gjennom – for Hedlunds del – over 20 år har nektet å frigjøre seg fra staten ved å erklære sin uavhengighet til denne og folket.

Etter Utøya-massakren har det i internasjonale medier blitt referert at Norge er et åpent demokrati med sterk rettssikkerhet, mens herværende sak dokumenterer at Norge er et oligarki med et rettsvesen som fremstår som en lukket organisasjon – kontrollert av oligarkiet – som nekter å frigjøre seg fra sin arbeidsgiver, og som i de fleste tilfeller administrerer og dømmer til fordel for den stat hvis "dommerne" er ansatt av.

Saken begjæres stanset i påvente av at den blir overført til en dommer som har signert dommerforsikring så vel som embetsed før vedkommende første gang besatte sitt dommerembete.

2. HABILITETSINNSIGELSE

Det foreligger særegne omstendigheter "...som er skikket til å svekke tilliten til hans uhildethet." jf dl § 108, dersom partene står overfor en person som nekter å avgi dommerforsikring og/eller embetsed, men som – dette til tross – tvinger partene til å godta vedkommende som dommer. I slike tilfeller fremstår det som åpenbart at vedkommende ikke bare er inhabil, men også fullstendig uskikket til å opptre som dommer.

Gjennom sine handlinger har Hedlund demonstrert at hun ikke har i tankene å gi Lundquist en rimelig og rettferdig behandling i tråd med ovennevnte konvensjoner. Tvert imot har hun demonstrert at hun vil gjøre alt hva som står i hennes makt – også ved hjelp av straffbare metoder – for å behandle sakene i tråd med motpartens (dvs; statens) ønsker og interesser, hvilket bl.a. har gått ut på å frata Lundquist deres konvensjonsbestemte rettigheter og å forsøke å fjerne meg som prosessfullmektig i sakene, dette uten at hun har kompetanse til å behandle sakene og uten at det finnes grunnlag for et slikt særdeles urimelig og ikke minst ubegrunnet ønske.

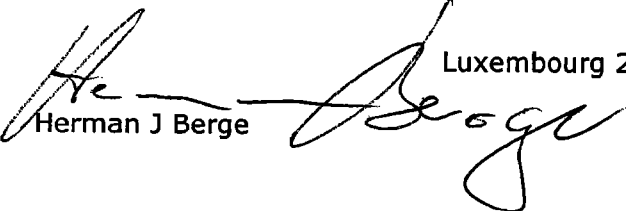
Dersom det ikke blir reagert med adekvate midler mot Hedlunds administrasjon av saken, vil Lundquist lide ytterligere rettstap med store økonomiske konsekvenser. Dette tapet vil staten være ansvarlig for å dekke, og det varsles herved om at det umiddelbart vil bli reist erstatningssak mot staten i denne forbindelse.

I og med førstelagmann Ola Dahls² brev av 21. september 2010 (hvor han gjorde det klart at han aktet å fortsette å krenke norske lovbestemmelser så vel som internasjonale avtaler), sett i lys av ovennevnte krenkelser av dl § 60, grl § 21, ECHR art. 6 og ICCPR art 14, fremstår det som utvilsomt at hele lagmannsretten er inhabil til å behandle saken.

På dette grunnlag reises det habilitetsinnsigelse mot Borgarting lagmannsrett, hvor saken samtidig begjæres overført til annen domstol, jf. dl 119.

* * *

Prosesskriftet er sendt i ett eksemplar til retten og to til motparten direkte.

Luxembourg 24. august 2011
Herman J Berge

---

² Som etter å ha utøvet sitt dommerembete ulovlig i omkring 12 år, av ukjent årsak fant det nødvendig å avgi sin dommerforsikring i fjor sommer.

BILAG 3.

BORGARTING LAGMANNSRETT

KJENNELSE

Avsagt: 25.08.2011 i Borgarting lagmannsrett,

Saksnr.: 08-127677ASD-BORG/01

Dommere:

Lagdommer	Bjørn Engstrøm
Lagdommer	Kristin Robberstad
Eks.ord. lagdommer	Svein Dahl

Ankende part
Ankende part

Arild Lundquist
Terje Lundquist

Ankemotpart

Justis og
Politidepartementet

Advokat Ole Kristian
Rigland

SLUTNING

1. Ankesak nr 08-127677ASD-BORG/01 avvises.
2. I sakskostnader for lagmannsretten betaler Arild Lundquist og Terje Lundquist en for begge og begge for en 24 994 - tjuefiretusennihundreogtittifire - kroner til staten v/Justis- og politidepartementet innen 2 - to - uker fra forkynnelsen av denne kjennelsen.

Bjørn Engstrøm
(sign.)

Kristin Robberstad
(sign.)

Svein Dahl
(sign.)

Bekreftes for
førstelagmannen:

Silje Olthaug